

Phân tích chi tiết nụ cười của nhân vật Tràng và giọt nước mắt của bà cụ Tứ Ngữ văn 12

Nhắc đến nhà văn Kim Lân, người đọc sẽ nghĩ đến một nhà văn của những người nông dân. Với người lao động, Kim Lân luôn dành cho họ những tình cảm vô cùng đặc biệt, thiết tha. Tác phẩm "Vợ nhặt" là một thành tựu xuất sắc của ông trong dòng văn học hiện thực. Thành công của truyện ngắn này có được là nhờ vào ngòi bút đầy sáng tạo trong việc đưa ra một tình huống đầy éo le và các chi tiết, hình ảnh truyện giàu ý nghĩa. Bên cạnh nỗi cháo cám, bát bánh đúc hay câu đùa vô tình thì chi tiết nụ cười của nhân vật Tràng và giọt nước mắt của bà cụ Tứ đã để lại nhiều nỗi niềm trong lòng người đọc.

Nụ cười của Tràng xuất hiện nhiều lần trong tác phẩm, đó là nụ cười bình dị, giản đơn của anh nông dân có phần ngốc nghếch, thô kệch. Khi đang lao động, đẩy chiếc xe bò dù mệt nhọc nhưng anh cu Tràng vẫn lau đi những giọt mồ hôi đầm trên khuôn mặt với nụ cười nhẹ nhàng. Đó là nụ cười thân thương, chân chất bình yên của những người nông dân nghèo. Khi được Thị theo về, cậu cu Tràng cũng tưng tưng cùng đôi mắt lấp lánh, phải chăng đó là niềm vui, niềm hạnh phúc nhỏ bé mà bấy lâu cậu đã mong đợi, một khát khao hạnh phúc gia đình, có người vợ thương yêu. Lúc qua xóm ngụ cư, Tràng bật cười ranh mãnh trong lòng có vẻ gì đó rất đắc chí, khi về nhà sum họp với người mẹ già, anh cu Tràng cũng bật cười khi nhìn thị, nhìn mẹ. Giữa gian nhà đơn sơ, nghèo khổ, ta vẫn thấy nụ cười ánh lên mang một niềm hy vọng, niềm tin ở tương lai dẫu chỉ là nhỏ bé. Nụ cười của anh cu Tràng như xua tan đi những lo lắng tủn mủn, cái đói khát cùng cực của đời. Nụ cười đó tưởng như đơn giản mà ai cũng có thể làm được ấy thôi nhưng trong cảnh khốn cùng mới thấy đáng trân trọng và quý giá biết bao. Nụ cười như một nốt nhạc an yên giữa những sự ngọt ngào, tù túng, khi mà " cái đói " đang ngập tràn cả xóm ngụ cư, đó là nụ cười làm vui bớt những cây đắng của thực tại. Tràng bật cười trong niềm hạnh phúc, sự bất ngờ khi mình bỗng dưng có vợ, hẳn thương thị biết bao, phải chăng chỉ có tình thương, sự cuu mang của những con người dành cho nhau mới mang lại niềm vui chân chính, một nụ cười hạnh phúc thực sự len lỏi trong tâm hồn.

Nếu nụ cười của cu Tràng mang đến cho ta sự nhẹ nhàng ủi an trong tâm hồn khi đọc câu chuyện thì những giọt nước mắt của bà cụ Tứ khiến lòng ta thổn thức, trăn trở khôn nguôi. Lúc đầu là "Trong kẽ mắt kèm nhèm của bà rủ xuống

hai dòng nước mắt" rồi dần chảy ròng ròng, tuôn rơi khôn thấu: "bà cụ nhen lời không nói được nữa, nước mắt cứ chảy xuống ròng ròng". Đó là giọt nước mắt của tình thương, trong dòng nước mắt ấy có niềm vui khi còn mình có được vợ, nhưng hơn hết đó là nỗi thương con vô bờ bến. Trong cảnh nghèo khó, túng quẫn, khi mà cái ăn không lo nổi thì con bà có vượt qua cái kiếp nạn này không, cụ xót xa, niềm vui mừng hòa trong nỗi lo lắng, buồn tủi. Bao nhiêu tình yêu thương tha thiết nhất cụ dành cho cụ Tràng và người con dâu mới. Những ngổn ngang trong lòng đã cho thấy cụ là người đầy trách nhiệm, một người mẹ lo lắng cho con mình. Hơn ai hết, là một người từng trải, cụ hiểu hơn ai hết những khó khăn của cuộc sống gia đình, đặc biệt là khi đói khát đang hoành hành, mạng người như sợi tóc mỏng manh. Giọt nước mắt của cụ là niềm đớn đau khôn tả, nỗi lòng đắng cay, qua đó còn tố cáo tội ác chiến tranh đã khiến cho bao cảnh gia đình đầy ngang trái. Lẽ ra trong cảnh gia đình cưới vợ cho con phải tràn đầy niềm vui, đầy những lời chúc phúc cùng nụ cười mãn nguyện, hạnh phúc thì lúc này còn có cả những dòng nước mắt chảy dài trong nỗi xót xa, lo lắng. Đó là giọt nước mắt chứng minh cho tình mẫu tử đầy thiêng liêng, lo lắng cho hạnh phúc của đứa con mình.

Mời bạn đọc cùng tham khảo thêm tại <https://vndoc.com/tai-lieu-hoc-tap-lop-12>